Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26564
Copyright: Admont, Benediktinerstift

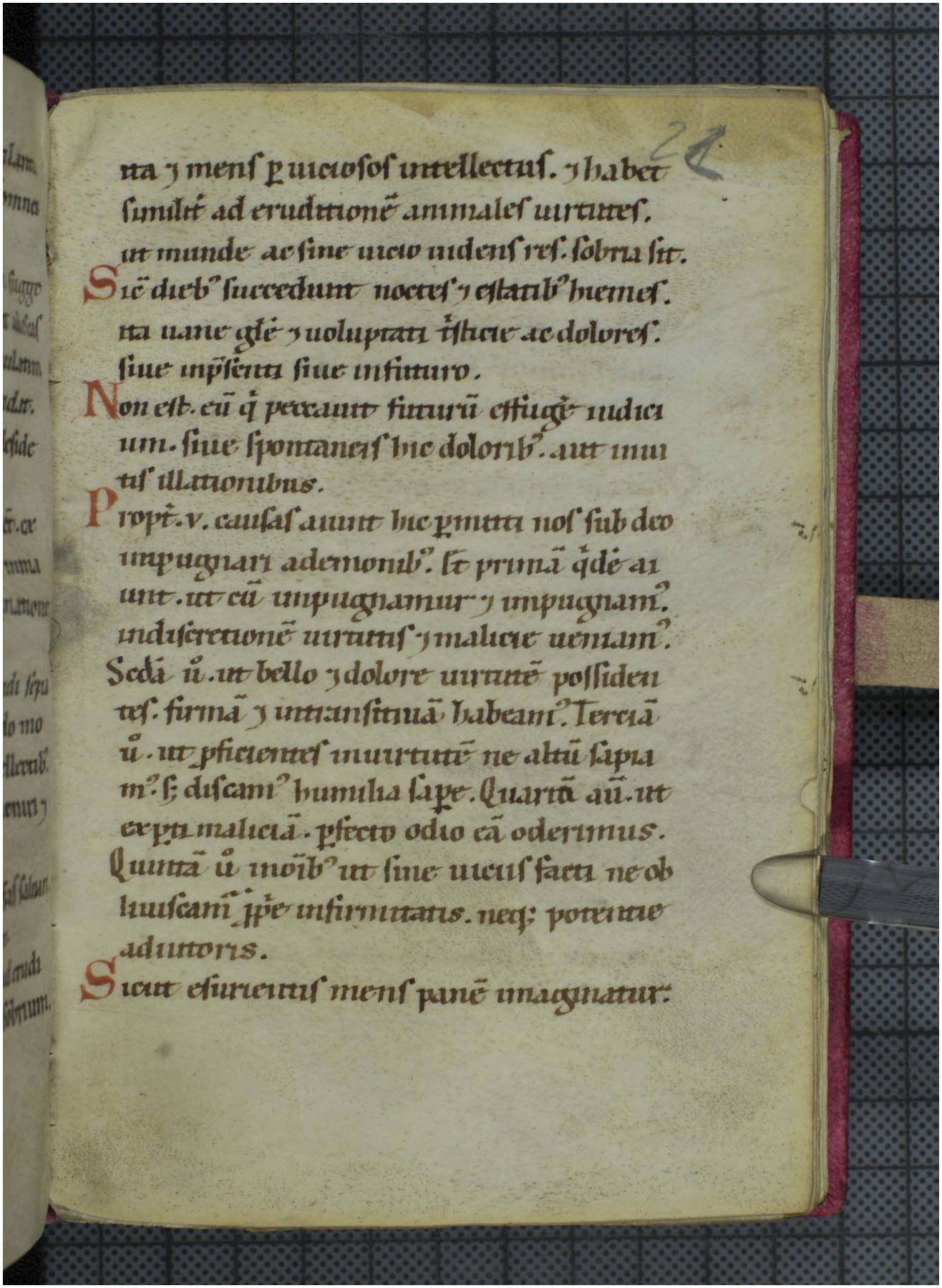

22

ita ⁊ mens p̄ uiciosos intellectus. ⁊ habet
simult̄ ad eruditionē animales uirtutes.
ut munde ac sine uicio uidens res. sobria sit.
Siē dieb⁹ succedunt noctes ⁊ estatib⁹ hiemes.
ita uane gl̄e ⁊ uoluptati ĩstitie ac dolores.
siue in p̄senti siue in futuro.
Non est. eū q̄ peccauit futurū effugē iudici
um. siue spontaneis hic doloribⁿ. aut inui
tis illationibus.
Propt̄. v. causas aiunt hic p̄mitti nos sub deo
impugnari a demonib⁹. Et primā q̄dē ai
unt. ut eū impugnamur ⁊ impugnam⁹.
indiscretionē uirtutis ⁊ malicie uenian⁹.
Secdā ū. ut bello ⁊ dolore uirtutē possideā
tes. firmā ⁊ intransitiuā habeam⁹. Terciā
ū. ut p̄ficientes in uirtutē ne altū sapia
m⁹. s; discam⁹ humilia sap̄e. Quartā aū. ut
ex p̄ti malicia. p̄fecto odio eā oderimus.
Quintā ū in oib⁹ ut sine uicii facti ne ob
liuiscam⁹ ip̄e infirmitatis. neq; potentie
adiutoris.
Sicut esuriens mens panē imaginatur: